

Kalokagathia

Téma

Řecké slovo kalokagathia znamená soulad duševní a tělesné krásy člověka. Po dvacet dní jsme se snažili všestranně rozvíjet svou osobnost, poznat život starých Řeků.

Průběh dobrodružství

Vedoucí se nejprve představili v roli olympských bohů. V Chýnovských jeskyních jsme pak našli starou řeckou amforu, která mluvila. Ta nám pověděla o životě starověkých Řeků, jejich zvycích a činech. Na to jsme si pak hráli. Důležitou součástí tábora se staly olympijské hry, které trvaly dva dny.

Koho jsme na táboře potkali

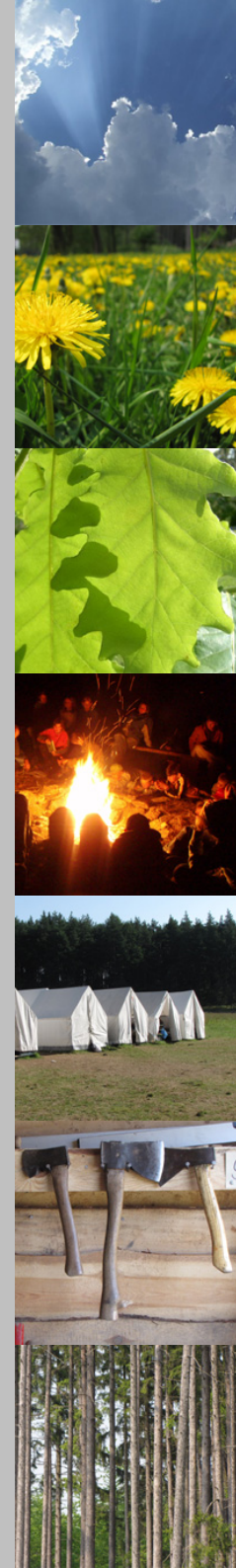
Olympské bohy. Oblečení většinou byli v bílých, ale i růžových a jinak barevných peplosech, všemožně přepásaných a zdobených.

Co jsme měli na táboře

Rozlišení družinek. Plátěné pásky vázané jako čelenky.

Bodování družinek. Každá družinka měla na nástěnce svou čtvrtku v barvě družinky, na kterou se po prouzcích přilepovaly kusy amfory.

Bodování jednotlivců. Kolem ruky jsme měli kožený pásek, do něhož se postupně tloukly cvoky. Čím více cvoků, tím samosebou lépe. Hodnosti byly ptolemaios, vojevůdce, zákonodárce, archont. Za každou dosaženou hodnost jsme dostali plíšek, který se zavěsil na kovové zdobené kolečko.

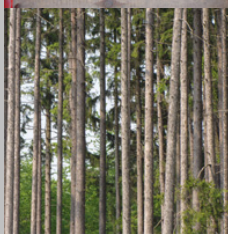
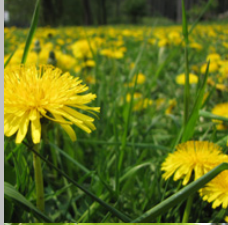
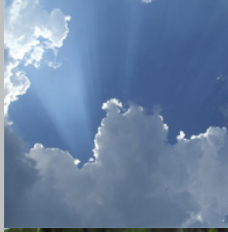

Amfora. Nádobu moudrosti, která každý den vydávala kus svého tajemství, část záhadného nápisu. Ten zněl: Každý z vás má svůj Olymp, svou horu, ukrytou ve všech činnostech a dovednostech, které dělá. Je jen na něm, zda ji svou vůlí a pílí překoná.

Tričko. Kentaur s lukem a šípem, nápisem Kalokagathia a letopočtem MDCCCCLXXXIX.

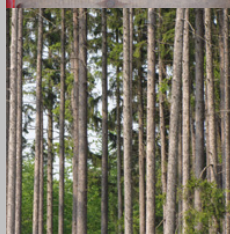
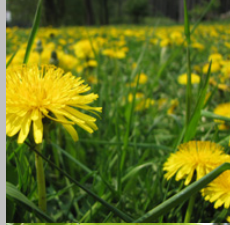
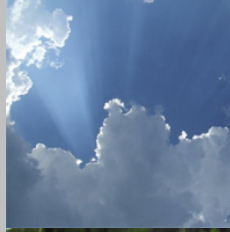
Medaile za celkové umístění v olympijských hrách s vyobrazeným jezdcem na koni a nápisem SL 1989. Medaile byly zlaté, stříbrné a bronzové.

Závěrečný dar. Malá amforka.

Vedoucí

HV	Petr Žába Žabka
ZHV	Jéňa Štursa
OV	Jiří Olda Machač
	Petr Máma Jakš
	Zdenda Svoboda
	Dendy Štursová (asi neoficiálně)
P	Petr Brouk Škvor
	Honza Karlos Karlík
	Ondra Škvor
	Karča Bušková
	Veronika Vermonika Hovorková
	Katka Nováková
Kuchař	Michal Rýča Ryčl
Hospodář	Martin Havel
Řidič	Honza Novotný
Zdravotnice	Saša Vacková

Názvy družinek a jejich členové

1. Milétos

(zelená)

Kamila Lapková
Šárka Slavíčková
Martin Svoboda

Mykény

(červená)

Honza Reimer

Théby

(fialová)

Pavel Sapon Sapík
Katka Karešová

Athény

(modrá)

Eva Tootsie Zlámalová

Korint

(žlutá)

Ondra Bařha Batěk

Megara

(šedivá)

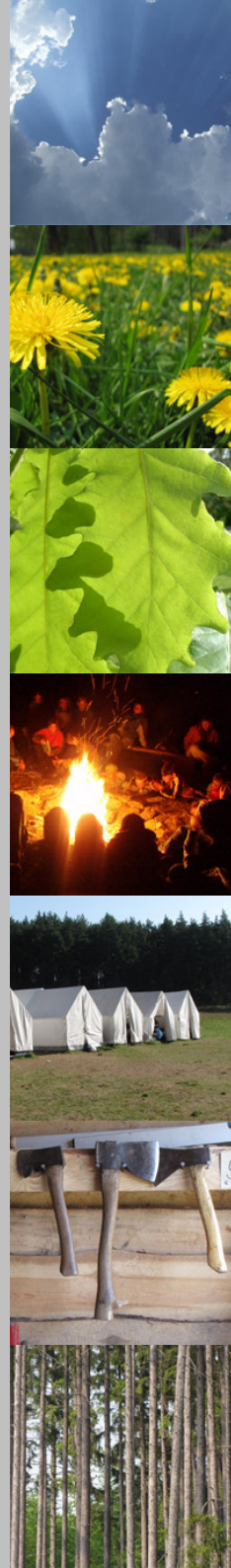
R. Korádo Valeš

Kréta

(cihlová)

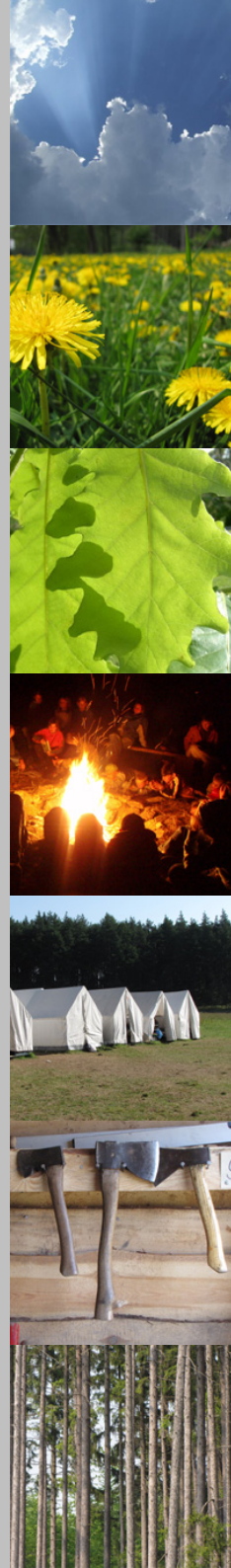
Verča Svobodová

Další děti: Honza Štursa, Pavka Sýkorová, Tereza Štursová, Ondra Havel, Renata Judy Plecháčková, Zuzana Žabková, Petra Žabková, mrně Vojta Havel
Celkem bylo na táboře 51 dětí

Zajímavosti

- Postavili jsme skutečnou funkční saunu. Dospěláci ji stavěli čtyři dny, a když ji postavili, na druhý den v noci začala hořet vinou špatné izolace u komína. Tak se zase opravovalo. Ale nakonec fungovala parádně a celý tábor se tam pravidelně chodil saunovat. Jednou jsme tam dosáhli až 120 stupňů Celsia, což už snad ani není dobře.
- Vedoucí měli řecká jména, jako třeba Jénus, Broukofanes, Broukobolos...
- Konaly se dvoudenní olympijské hry, pro tu příležitost byl postaven diskařský kruh. Závodilo se ve velkém množství disciplín.
- Vybudovali jsme gymnasium neboli lesní tělocvičnu, byly tam kruhy, hrazda, lano a další pomůcky.
- Proběhla přednáška o historii starověkých i novodobých olympijských her v podání doc. Vratislava Svatoně, CSc., z Fakulty tělesné výchovy a sportu UK. Ten také později o táboře a hlavně o jeho olympijských hrách napsal článek do jakéhosi časopisu.

Hymna**Kalokagathia**

(hudba & text Martin Havel)

Zavírám oči, ty si myslíš, že jdu spát.
Zamysli se sám nad sebou, přestaň si už jenom hrát.
Bude to jako tenkrát, kdy lidi měli ideál,
budem hledat místo míst, kde slzy vyschnou a žluč shoří.

Zavři oči a pojď se mnou, dlouho jsem byl sám,
sám mezi všemi stejně jako jednooký král.
Vymyslíme píseň a pak ji budem cestou hrát,
možná najdem místo míst, kde slzy vyschnou a žluč shoří.

Když nebudem vědět, kudy dál, tichý hlas nám napovídá
pojdte tudy, pojdte, vítám vás.

Otevřeme oči, najednou z nádraží je chrám,
všude kolem jiní lidé, oddáme se jejich hrám.
Soulad krásy a dobra, to je jejich ideál,
tam, kde jsme našli místo míst, kde slzy vyschnou a žluč shoří.

Nebudem chtít hledat kudy dál, však silný hlas nám
napovídá - běžte tudy, běžte, už je čas.

Zavřem znovu oči, jako bychom chtěli spát,
jako bychom znovu chtěli nechat si ten příběh zdát.
Příběh z dávných časů, kdy lidi měli ideál,
věčně budem hledat místo míst, kde slzy vyschnou a žluč shoří.

